

GRETA KROP EN HAAR WERK

GRETA KROP
AAN HET WERK

FOTO'S
J. B. HIJMANS

Dat was voor veertien daag. Toen ben ik een heelen dag erop uit geweest om eens te zien wat er alzo aan borduursels in den handel was. Conscientieus heb ik me voor alle etalages geplant, bij Liberty, bij anderen. — Vol verlangen wat moois te vinden, heb ik geen winkel overgeslagen. — Het resultaat? Wanhopig.

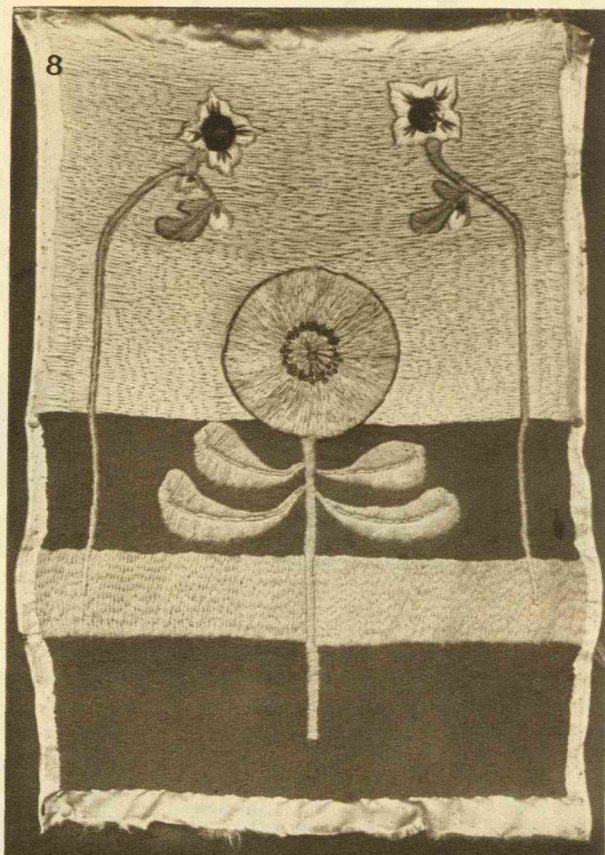
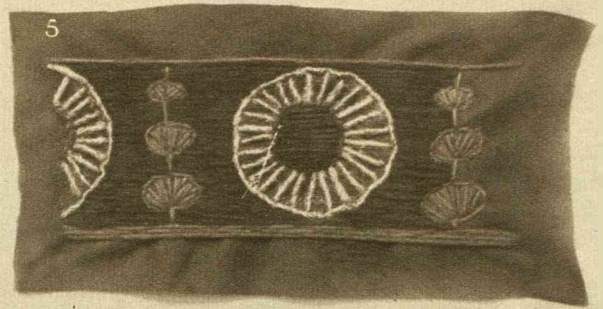
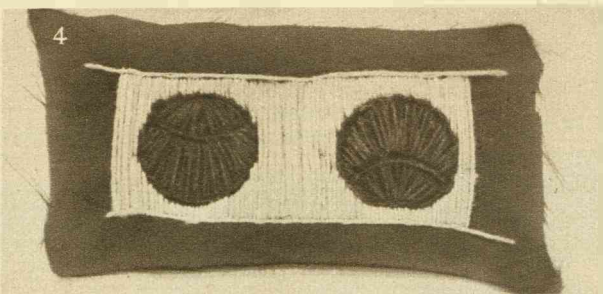
Hoeveel ontzettend vulgaire, smakeloze dingen heb ik gezien! En telkens weer dacht ik: „Er moet toch wat

hebben die lamme Assyriërs jouw trekpot-motiefje toch weer gegapt.”

Is dat niet heerlijk ironisch! En deze kunstnijveraars ging er prat op origineel te zijn!

Zoo is het meest.

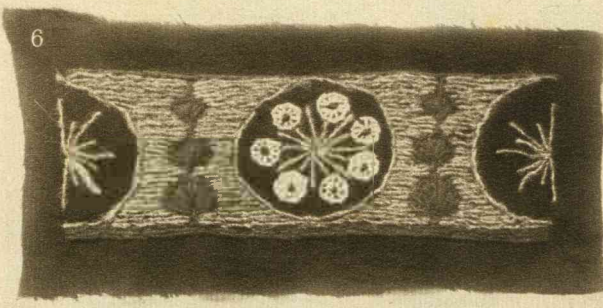
Ik heb me „moderne” galons laten voorleggen, broderiën ook, waar niets moderns aan was, waar de vogel Hoang of de hond Fo, duidelijk Oosterschen invloed

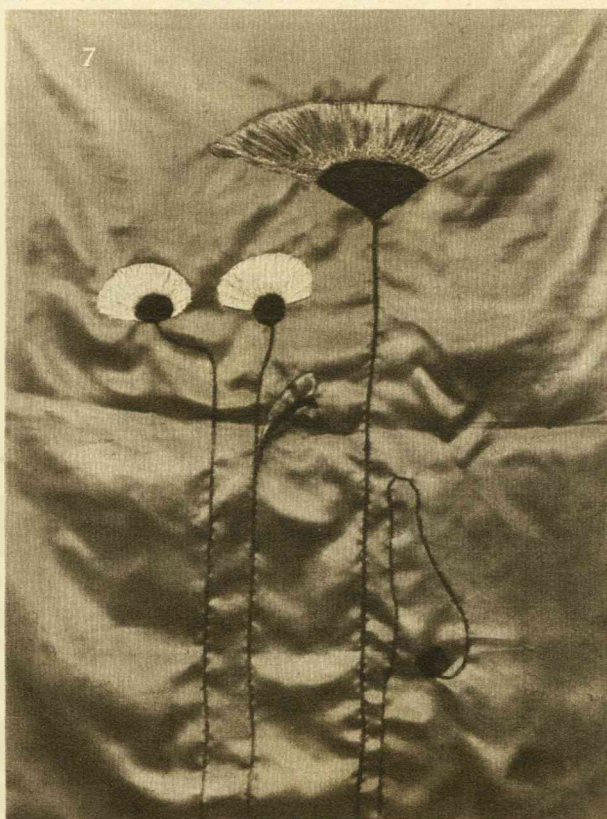
verried, waar de chrysant eenvoudig gekopieerd was van Chineesche broderiën, waar pompadour bouquetjes om Queen Ann vaasjes slingerden of duidelijk Perzische invloed sprak uit de paarden en mannetjes.

Na zoo'n treurige ontdekkingstocht, deed me het werk van Greta Krop dubbel prettig aan.

Kan ze teekenen? Ik weet er niets van. In ieder geval teekent ze nooit haar patronen.

Haar mandje met de wonderlijk kleurige wolballen, haar raam en haar lappen, is al wat ik ooit van haar gezien heb. Tusschen haar raren rommel zit ze dan dood op haar gemak, spant haar doek op 't raam en begint. Ze werkt zooals een vogel zingt. Zonder overleg. De kleuren, de vormen, 't gaat als vanzelf en nooit haalt ze iets uit; zooals het is, is het altijd goed. Het kussen No. 1 is van hard blauw laken, de vakafdeeling van breed zwart band, de groote hoeken vuurrood, de kleinere groen, hard boerengroen, de vlammen wit. Het materiaal is grof en eenvoudig, maar 't effect schitterend.

Mooi, gelijk werken kan Greta Krop niet, daarvoor is haar geest te levendig, daartoe heeft ze ook te weinig geduld, maar ze kan ontwerpen, vormen en kleuren vinden.

No. 2 en 3 zijn banden, randen voor blouses of kindjurken. No. 2 is dofgrijns met helrooden rand en groene tak. No. 3 is helblauw met oranje. No. 4, 5, 6, zijn eveneens randen, 4 en 6 heb ik zelf gebruikt op zwart fluweel en ik kan u verzekeren dat 't prachtig was. No. 4 heeft grijs fond, grooten oranje bal en groen uitstralend hart. No. 6 is multicolore zonder schreeuwerig te zijn. No. 7 is een roode papaver op groen fond met twee zilveren knoppen en groen blad, een kussen geloof ik of een kleedje om zoo ergens neer te leggen.

Greta Krop's werk is zonder pretentie. Maar wat een

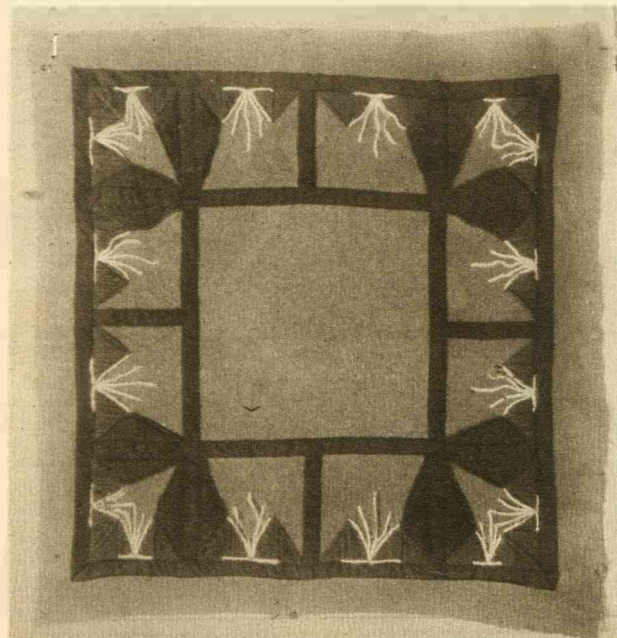
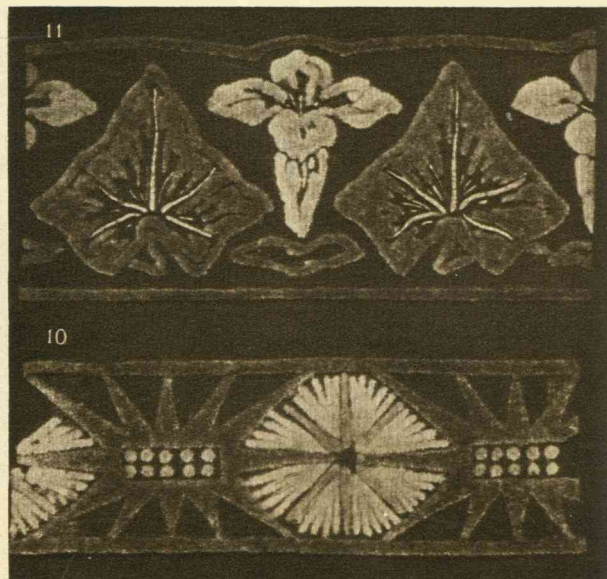
vreugdige frischheid in kleur en vorm en, 't allerbeste ervan —, hoe werkelijk echt en eigen en vrij van invloeden.

No. 8 is een wol borduursel op mauve zijden fond, van Anny Redeker—de Roos.

Dat is wel het meest gewaagde staaltje van kleuren-samenstelling.

Het zijden fond, waarvan de rand alleen zichtbaar is, is licht mauve.

Het bovenste veld is blauwgroen, het tweede en vierde zijn zwart en 't daartusschen liggende, derde veld, is hard grasgroen.

anders zijn.” Liberty, zeker, had nog de beste, maar hoe on-eigen, hoe weinig origineel ook!

Is onze tijd dan zoo arm, dat we niets tot stand kunnen brengen zonder bij anderen te leenen, bij al degenen van wie wij het resultaat zijn, en die we dus, zeer dankbaar voor wat ze voor ons deden, toch achter ons zouden moeten laten?

Ik herinner me een aardige anecdote.

De broer van een onzer groote kunstnijveraars schreef na een bezoek aan 't Museum in Haarlem, aan den kunstnijverenden broer:

„Mijn waarde, 't is toch beroerd tegenwoordig, nu

